

КВАЗИКОМПОЗИТИ У МЕДИЧНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ

QUASICOMPOSITES IN MEDICAL TERMINOLOGY

Самойленко О.В.,

orcid.org/0000-0001-5040-874X

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри мовних та гуманітарних дисциплін № 1

Донецького національного медичного університету

Статтю присвячено дослідженню особливостей утворення клінічних медичних термінів. Авторка доводить, що поєднання основ грецького та латинського походження є одним із найпродуктивніших способів збагачення термінологічної лексики медичної галузі. Але, на погляд дослідниці, саме квазікомпозиція є провідним шляхом утворення медичних клінічних термінів. Під квазікомпозицями розуміємо слова, які утворилися не конденсацією речення та словосполучення, а альтернативним шляхом: за допомогою афіксоїдів, через запозичення, шляхом римування, за аналогією до конкретного слова.

У медичній термінології зафіксовано велику кількість інтернаціональних терміноелементів, які у разі творення складних медичних термінів набувають проміжного статусу афіксоїдів. Афіксоїд визначають як проміжну морфемну частину складного або складноскороченого слова, котра здебільшого співвідносна з повнозначним словом чи основою та повторюється з тим самим значенням у низці слів і наближається за своєю словотвірною функцією (здатністю утворювати нові слова з тим самим компонентом) до афікса. Як значущі частини слова афіксоїди спостерігаються лише в межах складних слів і лише як морфемні, що однаково можуть вживатися і як службові, і як кореневі.

Є й альтернативні назви цього явища: «semi-affixes», «semi-suffixes», «semi-prefixes», суфіговані або морфологізовані конструкції. Деякі мовознавці запропонували власну термінологію. Серед інших уживаються, наприклад, такі терміни, як «префіговані та суфіговані словоеlementи», «відносно вільні / зв'язані морфемні», «одиниці особливого статусу», «субафікси (субпрефікси та субсуфікси)», «форма, що комбінується».

У статті афіксоїди поділено за семантичним критерієм: афіксоїди на позначення медичного втручання, словотвірні конструкції для найменування анатомічних утворень, форманти для опису психічних патологічних станів, афіксоїди для визначення аномальних фізичних станів.

Доведено, що словотвірні форманти інтернаціонального походження мають такі ознаки афіксоїдів: високу частоту використання, здатність формувати новоутворення та поєднуватися з основами різного походження, зміну значення афіксоїда порівняно із самостійним словом, а саме набуття ним широкого змісту на позначення певної словотвірної категорії.

Ключові слова: медичний термін, квазікомпозит, афіксоїд, аналогія, словоскладання.

The article is devoted to studying of peculiarities of medical terms making. The author proves that the combination of the loans of Greek and Latin origin is one of the most productive ways to enrich the terminology of the field of medicine. But, in the researcher's opinion, the quasi-composition is the leading way of generating medical clinical terms. Under quasicomposites, we mean words that are formed not by the condensation of sentences and phrases, but by alternative means: by means of affixoidation, through borrowing, by rhyming, by analogy with a particular word.

In the medical terminology, there is a large number of international terminological elements, which get intermediate status of affixes while building compound medical terms. The affixoid is defined as the intermediate morphemic part of a complex or compound word, which is mostly correlated with a notional word or basis, and repeated with the same meaning in a number of words and approaches its word-forming function (the ability to form new words with the same component) to the affix. As meaningful parts of the word, affixoids are observed only within complex words and only as morphemes, which can equally be used both as functional and as roots.

There are also alternative names for this phenomenon: "semi-affixes", "semi-suffixes", "semi-prefixes", sophisticated or morphologised constructs. Some linguists have suggested their own terminology. Others include, for example, terms such as "prefixed and suffixed clauses", "relatively free / bound morphemes", "units of special status", "subaffixes (sub-prefixes and sub-suffixes)", "forms which combine".

The affixoids are divided according to the semantic criterion: affixes for denoting different types of medical intervention, word-building elements for naming anatomical formations, formants for description of mental pathologies, affixes for determination of abnormal physical conditions.

It is proved that word-forming forms of international origin have the following signs of affixoids: high frequency of usage, ability to form new words and to combine with bases of different origin, changes of the meaning of the affixoid in comparison with the independent word, namely the acquisition of broad meaning for the designation of a certain word-formation category.

Key words: medical term, quasicomposite, affixoid, analogy, compounding.

Постановка проблеми. Більшість дослідників погоджуються з тезою про те, що є два основні способи творення складних слів: 1) на основі синтаксичних конструкцій (речень або словосполу-

чень), які функціонують у мові; 2) за аналогією до вже наявних одиниць. О.О. Селіванова вважає, що альтернативним синтаксичному є механізм номінації, який ґрунтується на асоціативному поєд-

нанні мотиваторів, обраних із мотиваційної бази структури знань про позначене. Саме одиниці останнього типу уналежнюємо до квазікомполітів, приєднуючись до поглядів В.І. Теркулова. Такі лексеми досліджувалися у сучасній російській мові та у європейських мовах, зокрема англійській, французькій і німецькій, але роль квазікомполітотворення у термінотворенні лишається поза увагою лінгвістів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Є різні варіанти тлумачення терміна «квазікомполіти» для визначення суміжних явищ: псевдокомполіт – результат народної етимології або римований комполіт (Г. Марчанд); рекомполіт – складне слово з інтернаціональним компонентом (А. Міттеран); non-composites (П. Метьюз), не-комполіти (В.Г. Григор'єв) – слова, до яких складно підібрати синтаксичні кореляти; комполітоїди (О.О. Селіванова) – слова з афіксоїдами, тобто елементами, що мають проміжний статус між коренем та афіксом; одиниці з невизначеним лексичним статусом (В.П. Моташко) – складні слова, утворені за моделлю іменник + іменник, один із яких набуває статусу синкретичного словотвірного форманта; pseudo-composites (Г. Марчанд, І.В. Арнольд) – лексеми, утворені внаслідок дії народної етимологізації, та римовані комполіти; псевдоскладні слова (Ю.А. Зацний) – лексеми, частини яких виділяються внаслідок створення за зразком цілої низки інновацій, убирають у себе семантику вихідної моделі (у роботі такі конструкції названо афіксоїдами).

Постановка завдання. Метою статті стало визначення ролі квазікомполітотворення у формуванні медичної термінології сучасної української мови.

Виклад основного матеріалу. Останнім часом, як зазначають лінгвісти, словоскладання перетворюється не лише на основний спосіб словотворення, але й на визначальне джерело появи нових дериваційних елементів. Це можна пояснити тим, що у словотворі сучасних мов актуальною стала тенденція творення складних слів за аналогією. Безперечно, словоскладання за аналогією є провідним у творенні термінологічної лексики [3, с. 55]. У зв'язку з цим мовознавці часто пишуть про т. зв. афіксоїди або напівафікси, маючи на увазі компоненти складних слів, які повторюються.

У сучасній лінгвістиці живляються й інші назви на позначення цього явища. У германістиці, наприклад, використовують термін М.Д. Степанової «напівафікси», котрі також поділяють на «напівпрефікси» та «напівсуфікси». Думку М.Д. Степанової підтримує Г.Б. Антрушина, пропонуючи

терміни «semi-affixes», «semi-suffixes», «semi-prefixes». В.В. Виноградов і Ю.С. Сорокін у своїх роботах також виділяють такі елементи невизначеного статусу, називаючи їх суфігованими або морфологізованими. Деякі мовознавці запропонували власну термінологію. Серед інших уживаються, наприклад, такі терміни, як «префіговані та суфіговані словоеlementи», «відносно вільні / зв'язані морфеми», «одиниці особливого статусу», «субафікси (субпрефікси та субсуфікси)», «форма, що комбінується».

С.М. Єнікєєва [4] та Ю.А. Зацний [5] вказують на важливість процесу словоскладання не лише для формування й еволюції лексичної системи мови, але й для творення нових словотвірних елементів. Перші кроки у вирішенні цієї проблеми зробив ще В.П. Григор'єв [1]. На його думку, «нове слово з таким самим другим компонентом може утворюватися вже не на основі словосполучення, а лише на ґрунті одного слова, перетворюючись в окремих компонент; замість другого компонента складного слова у таких випадках ми маємо справу з новим «суфіксом», який народжується та розвивається, а на перших порах ще не звільняється від свого конкретного (хоча і широкого лексичного значення)» [2, с. 73].

У русистиці й україністиці на позначення таких словотвірних формантів уведено в обіг термін «афіксоїд». Залежно від позиції у слові афіксоїди поділяються на префіксоїди та суфіксоїди. В.В. Лопатін визначає афіксоїд як «компонент складного або складноскороченого слова, що повторюється з одним і тим самим значенням у складі низки слів і наближається своєю словотвірною функцією (здатністю утворювати нові слова з одним і тим компонентом) до афікса – суфікса (для прикінцевих компонентів складних утворень) або префікса (для перших компонентів)» [9, с. 43].

Є.О. Левашов [8] називає основні ознаки афіксоїдів: 1) вони виступають структурними компонентами лише підрядних складних слів; 2) такі словотвірні конструкції можуть стояти у препозиції, постпозиції та у середині слова; 3) афіксоїди – це усічені або кореневі частини російських слів; 4) такі конструкції виконують словотвірну, а не словозмінну функцію.

На нашу думку, головною ознакою афіксоїдів є їх співвіднесеність із вихідними коренями повнозначних слів, але ступінь цього зв'язку може бути різним. Саме ця ознака може бути покладена в основу класифікації афіксоїдів.

На наш погляд, найширшого використання афіксоїдальні утворення набули у клінічній тер-

мінології, де корені грецького та латинського походження виступають як афіксоїди: **-томія**, **-ектомія**, **-стомія**.

Афіксоїдальні утворення у медичній галузі можна розділити за їх семантичним значенням:

1) хірургічне втручання: **-пластика** (відновлення хірургічним шляхом) (*колопластика*, *ринопластика*, *тенопластика*, *артропластика*, *остеопластика*, *цистопластика*, *гастропластика*, *кератопластика*, *краніопластика*, *проктопластика*, *торакопластика*, *трахеопластика*, *блефаропластика*, *хейлопластика*, *отопластика*, *офтальмопластика*, *маммопластика*); **-томія** (розтин, розсічення) (*міотомія*, *метротомія*, *колотомія*, *тенотомія*, *аденотомія*, *амніотомія*, *артротомія*, *неуротомія*, *нефротомія*, *остеотомія*, *піелотомія*, *флеботомія*, *цистотомія*, *кератотомія*, *кольпотомія*, *лапаротомія*, *пневмотомія*, *ентеротомія*, *холецистотомія*); **-ектомія** (видалення) (*міектомія*, *флебоектомія*, *колектотомія*, *артректотомія*, *мастектомія*, *гастректомія*, *плевректотомія*, *пневмоектомія*, *спленоектотомія*, *гістеректомія*, *сальпінгектомія*, *сіаладенектомія*, *гемігепатоектотомія*, *холецистоектотомія*, *нефректотомія*, *проктоколектотомія*); **-стомія** (накладання штучного отвору) (*гастроентеростомія*, *колостомія*, *нефростомія*, *пілостомія*, *ксеростомія*, *цистостомія*, *гастростомія*, *макростомія*, *проктостомія*, *езофагостомія*, *сальпінгостомія*, *дакріоцисторіностомія*, *холецистостомія*, *гастродуоденостомія*); **-лізис** (руйнування, чистка) (*остеолізис*, *тенолізис*, *міолізис*, *ангіолізис*-, *артролізис*, *неуролізис*, *флеболізис*, *пневмолізис*, *сальпінголізис*, *міотенолізис*); **-нексія** (прикріплення) (*колопексія*, *нефропексія*, *гастропексія*, *гепатопексія*, *кольпопексія*, *пневмопексія*, *проктопексія*, *спленопексія*, *гістеропексія*, *холецистопексія*, *оментогепатопексія*); **-рафія** (накладання шва, зшивання) (*тенорафія*, *неврорафія*, *нефрорафія*, *кольпорафія*, *спленорафія*, *ентерорафія*, *гістерорафія*, *холецисторафія*).

2) Анатомічні утворення **септо-** (від *septum* – перетинка), **атріо-** (від *atrium* – передсердя), **коло-** (від *colōn* – ободова кишка), **гепато-** (від *hepar* – печінка), **езофаго-** (від *oesophagus* – стравохід), **ларинго-** (від *lagynx* – гортань), **трахео-**, **гастро-** (від *gaster* – шлунок), **фаринго-** (від *pharynx* – глотка), **торако-** (від *thorax* – грудна порожнина), **плевр-**.

3) Патологічні психічні стани: **-манія** (*сітоманія*, *бібліоманія*, *піроманія*, *мегаломанія*, *дипсоманія*, *графоманія*, *клаустроманія*, *мікроманія*, *клеттоманія*, *наркоманія*, *дакноманія*, *аблю-*

томанія, *суїцидоманія*, *агроманія*, *токсікоманія*, *дороманія*, *кліноманія*, *бруксоманія*); **-фобія** (*пірофобія*, *акрофобія*, *барофобія*, *батофобія*, *бацилофобія*, *гематофобія*, *гідрофобія*, *графофобія*, *клаустрофобія*, *клеттофобія*, *маніофобія*, *ніктофобія*, *монофобія*, *панфобія*, *геронтофобія*, *термофобія*, *урофобія*, *неофобія*, *гіпнофобія*, *ксенофобія*); **-філія** (*ніктофілія*, *геронтофілія*, *клаустрофілія*, *неофілія*, але є декілька винятків (слова зі словотвірним конструктом -філія на позначення фізіологічних розладів: *тромбофілія*, *гемофілія*, *спазмофілія*)).

4) Патологічні фізичні стани: **-опія /-орсія** (*диплопія*, *міопія*, *гіперметропія*, *ксантопія*, *еритропія*, *ціанопія*, *хлоропія*); **-некрозис** (*остеонекрозис*, *мікронекрозис*, *нефронекрозис*, *міонекрозис*, *гістонекрозис*, *панкреонекрозис*, *хондронекрозис*); **-стенозис** (*бронхостенозис*, *ларингостенозис*, *пілоростенозис*, *кардіостенозис*, *трахеостенозис*, *флебостенозис*); **-склерозис** (*акросклерозис*, *дерматосклерозис*, *кардіосклерозис*, *міосклерозис*, *нефросклерозис*, *флебосклерозис*). Усі зазначені словотвірні терміноелементи виступають як суфіксоїди та префіксоїди.

На нашу думку, головною ознакою афіксоїдів є їх співвіднесеність із вихідними коренями повнозначних слів, але ступінь цього зв'язку може бути різним. Саме ця ознака може бути покладена в основу класифікації афіксоїдів. Майже всі складні медичні терміни грецького та латинського походження треба віднести до афіксоїдальних утворень, бо в них можна чітко визначити два чи більше зв'язані корені, які можуть використовуватися тільки у препозиції чи постпозиції. Іноді навіть одне й те саме семантичне значення може бути вираженим різними словотвірними конструктами (залежно від позиції у слові). Як приклад можна навести терміноелементи зі значенням «кров»: на початку слова використовується лише **гем-** (*гемотерапія*, *гематологія*, *гематурія*, *гемоторакс*, *гемофілія*, *гемостаз*, *гемартроз*, *гематогенний*, *гематопоез*), а на кінці (*токсемія*, *бактеріемія*, *уремія*, *альбумінемія*) або після префікса (*анемія*, *гіперемія*) – лише **-емія**.

На нашу думку, ще одним фактором, який доводить афіксоїдальну природу грецьких і латинських запозичень, є їх активна участь у процесах побудови новотворів, що сприяє закріпленню за окремим словотвірним формантом статусу показника-класифікатора. Наприклад, зрозуміло, що лексеми на **-лог** використовують на позначення людини-спеціаліста у певній галузі, а на **-логія** – для позначення цієї галузі. На матеріалі російської мови О.О. Земська наводить власні жартовливі

прикладі: *всеолог, болтолог* [6], С.В. Іл'ясова – *болтология, трепология, скандалология, шпорология* [7]. Можна натрапити на більш дивне використання новотвору на *-лог*, порівняйте заголовки «*Визит кукунеколога*» («Известия». 01 квітня 2011 р.). З тексту статті стає зрозуміло, що *кукунеколог* – це лікар, який через безвідповідальне ставлення до навчання у студентські роки тепер погано обізнаний на жіночих хворобах: *Знаете, девушка, я вам ничем помочь не смогу. Я кардиолог и анестезиолог, а гинекологию прогулял и совсем про это ничего не знаю...* Як бачимо, для медійного дискурсу характерні новотвори, побудовані за допомогою мовної гри, що створює не лише комічний, але й іронічний ефект: *Похудология* («Итоги». 06 вересня 2010 р.)

Афіксоїди є мовними словотвірним формантами, які мають характерні риси як коренів та основ, так і афіксів. Узагальнюючи підходи до визначення афіксоїда / напівафікса, можна зробити висновок, що основними критеріями виділення афіксоїдів є:

1) *повтор певного компонента у великій кількості одиниць*. Для доведення цієї тези ми звернемося до інтернаціонального афіксоїда *-манія* зі значенням «нездоровий потяг, одержимість»: *абуманія* (патологічна нездатність прийняти рішення), *акроніманія* (надмірна любов до скорочень), *гімногіноманія* (манія шпигувати за іншими людьми, коли вони роздягаються), *гіноманія* (одержимість оголеним тілом), *гінекоманія* (у чоловіків – дуже сильне сексуальне бажання), *гіненудоманія* (потяг зірвати одяг із жінки), *габроманія* (патологічні галюцинації на релігійному ґрунті), *гіппоманія* (захоплення конями), *годоманія* (потяг подорожувати), *ідоломанія* (потяг для створення власних ідолів), *япономанія* (захоплення Японією та всім японським), *катизоманія* (потяг присісти), *клазоманія* (манія постійно кричати), *клопеманія* (синонім клептоманії), *лагнеуоманія* (ненормальна фікція на непристойних бесідах і діях), *плутоманія, полеманія* (потяг до війни); *агроманія, англоманія, андроманія, афродізіоманія, балетоманія, бібліоманія, графоманія, демономанія, еротоманія, кіноманія, клептоманія, меломанія, міфоманія, наркоманія, некроманія, нетоманія, оніоманія, онома- томанія, піроманія, політоманія, сатироманія, судокуманія, токсикоманія, фотоманія, франкоманія, зооманія*. З'являються і нові манії: *інтернетоманія, дотоманія, фейсбукоманія*. Лексема *фейсбукоманія* зустрічається в Інтернеті 230 разів, що свідчить про те, що вона знахо-

диться на проміжному етапі переходу оказіональних лексем до розряду узуальних;

2) *здатність формувати новоутворення та поєднуватися з основами різного походження*. Як бачимо із прикладів, поданих раніше, елемент *-манія* може поєднуватися як із грецько-латинськими запозиченими основами, так і зі словами слов'янського походження: *Во власти продолжается коррупционная вакханалия, нефтемания, которые в свою очередь криминализируют и власть, и общество* (URL: <https://news.day.az/politics/57938.html>). Лексема *нефтемания* – це оказіоналізм медійного стилю, який уперше з'явився у російських та азербайджанських ЗМІ у 2007 р. Нині в Інтернеті це слово використано вже понад 177 разів;

3) *зміна значення афіксоїда порівняно із самостійним словом, а саме набуття ним широкого змісту на позначення певної словотвірної категорії*. Наприклад, комплекс *манія* (д.-грец. *μανία* – пристрасть, безглуздя, потяг) може виступати і як частина назви поширених психічних відхилень (*манія* величі, *манія* переслідування), і як афіксоїд, який набуває значення «патологічний потяг до чогось, нестримна жага» з негативним забарвленням, наприклад, *орексиманія* (ненормальна жага постійно їсти), *трихокриптоманія* – бажання вирвати власне волосся), *стрихніноманія* (психічне відхилення через отруєння стрихніном). Якщо звернутися до ономазіологічного аналізу, то конструкт *-манія* використовується для реалізації моделі «стан щодо об'єкта» та виконує функцію базису. Тобто основа *манія* – повноцінний афіксоїд, дуже продуктивний як у психіатричній термінології, так і у творенні квазікомполітів медійного стилю.

Слова, які містять ці елементи, уже не можна називати складними, адже для них неможливо знайти тотожну за семантикою синтаксичну структуру (словосполучення або речення). Але простими їх також не можна назвати, оскільки в них чітко виділяються кілька словотвірних формантів із певним лексичним значенням.

Висновки. У клінічній медичній термінології широко вживаються інтернаціональні терміноелементи, які через високу частоту використання та належність до певних формальних моделей набувають афіксоїдів. Ці словотвірні конструкції постійно використовуються для найменування нових патологій і процедур у медичній галузі, тобто можна говорити про високу продуктивність квазікомполіції для збагачення термінологічного вокабуляра.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Григорьев В.П. Заметки о сложных словах. *Вопросы языкознания*. 1958. № 5. С. 102–104.
2. Григорьев В.П. Так называемые сложные слова в современном русском языке. *Вопросы языкознания*. 1959. № 1. С. 65–78.
3. Григорян Э.А. Принципы классификации суффиксоидов (на материале сложных существительных с корнями глаголов движения в опорном компоненте). *Филологические науки*. 1981. № 3. С. 55–61.
4. Єнікєєва С.М. Формування та функціонування нових словотворчих елементів англійської мови : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Харків, 1999. 17 с.
5. Зацний Ю.А. Розвиток словникового складу англійської мови в 80-90-ті роки ХХ століття : автореф. дис. ... докт. філол. наук : 10.02.04. Київ, 1999. 24 с.
6. Земская Е.А. Язык как деятельность: Морфема. Слово. Речь. Москва : Яз. славян. культуры, 2004. 688 с.
7. Ильясова С.В. Словообразовательная игра как феномен современных СМИ. Ростов-на-Дону : Изд-во РГУ, 2002. 360 с.
8. Козулина Н.А., Левашов Е.А. Шагалова Е.Н. Аффиксоиды русского языка: опыт словаря-справочника. Санкт-Петербург : Нестор-История, 2009. 288 с.
9. Лопатин В.В. Рождение слова. Неологизмы и окказиональные слова. Москва : Наука, 1973. 152 с.
10. Самойленко О.В. Квазікомпозиції у словотвірній системі російської мови: типологія, формальна структура, ономазіологічні моделі : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.02. Дніпро, 2018. 267 с.

УДК 81-139

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2019.10-2.5>

НА ШЛЯХУ ДО ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ

ON THE PATH TO INTERTEXTUALITY

Ступницька Н.М.,

orcid.org/0000-0002-7560-0049

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри англійської мови

Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна

Ленська О.О.,

orcid.org/0000-0001-8972-9962

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри англійської мови

Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна

У статті розглядаються особливості розуміння феномену «текст» і поширеність його застосування у різних галузях науки, адже текст є мовленнєвим актом, здатним функціонувати далеко за межами часу і місця його виникнення.

У роботі розглядаються погляди учених стосовно розуміння тексту й особливостей його сприйняття. Виявлено специфіку розуміння тексту у літературознавстві як строго організованої послідовності власне мовленнєвих одиниць, у зв'язку з чим і розрізняють основний текст твору та, так би мовити, побічний його текст, а саме: заголовки та примітки, епіграфи, посвячення, авторські передмови, позначення дат і місць написання, перелік дійових осіб і ремарки драматичних творів.

Проблема існування, будови, продукування та сприйняття тексту на сучасному етапі виявляє багатогранність і багатоаспектність тексту як предмету дослідження, що і зумовило появу терміна «інтертекстуальність», активне розроблення і становлення якого припадає на 80-ті рр. ХХ ст.

У кінці ХХ ст. щодо розуміння тексту відбулися зміни, котрі виходять за межі традиційного уявлення. Нове розуміння цього поняття – концепція повної текстуалізації реальності, провідні позиції у якій належать французькому постструктуралізму.

У статті зазначено, що історія «інтертекстуальності» нерозривно пов'язана з теорією тексту, яка формується протягом ХХ ст. У підсумку саме поняття «інтертекст» стало допустиме лише після появи ідеї про автономію тексту.

Слід зазначити, що пізніше теорії постструктуралістів, котрі стояли біля витоків теорії «інтертекстуальності», були значною мірою удосконалені. Насамперед були окреслені основні постулати теорії інтертексту і створений її термінологічний апарат. Були закладені основні напрями для подальшого розвитку теорій міжтекстових зв'язків.

Ключові слова: текст, мовленнєвий акт, мовленнєва одиниця, основний текст, побічний текст, інтертекстуальність, інтертекст, міжтекстові зв'язки.